

kerhed for, hvad pengene skal bruges til, og når vi ved det med større sikkerhed, så er vi i stand til at forholde os endeligt til forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Dansk Folkeparti har gjort sig de samme betragtninger som i forhold til det foregående lovforslag, L 9, for der er i princippet tale om samme problemstilling.

Det foreslås i L 10, at statens medfinansiering af ATP-bidragene for dagpengeberettigede ledige, der er medlemmer af en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere, som modtager uddannelsesgodtgørelse og er over 25 år eller modtager aktiveringsydelse, ophører.

Efter de nugældende regler er det således, at de ledige betaler en tredjedel af bidraget til ATP, mens staten betaler to tredjedele af bidraget. Det foreslår arbejdsministeren nu ændret, således at de to tredjedele af bidraget fremover skal finansieres af a-kasserne og de private arbejdsgivere med hver en tredjedel.

Det er jo ikke alene arbejdsgiverne, det går ud over, næsne snarere tværtimod, vil jeg sige, for a-kassernes bidrag forventes jo væltet over på medlemskontingenterne, således at den arbejdsløse nu ud over at skulle betale en tredjedel i ATP-bidrag også skal finansiere den pålagte tredjedel til a-kasserne i form af forhøjede medlemskontingenter. Mindreudgiften for staten vil blive godt 100 mio. kr. årlig, ved at de to tredjedele af ATP-bidraget nu væltes over på a-kasserne og arbejdsgiverne.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte et sådant arbejdstagerfjendtligt forslag.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror ikke, at man skal have de store profetiske evner for at kunne gætte, hvad jeg nu vil sige, når man erindrer, hvad jeg sagde til det forrige lovforslag, for det er jo samme af type, af samme skuffe. Vi mener ikke, at vores erhvervsliv er i så stærk en konkurrencesituation netop nu. Sidste år arbejdede vi meget med en førtidspensionsreform, for en af de meget vigtige opgaver er jo, at vi får en række med nedsat arbejdsevne ind på arbejdsmarkedet. Jeg ved, at regeringen har de samme tanker og de samme ambitioner, og jeg tror ikke, det er en klog politik, man lægger op til, hverken med dette eller med det foregående lovforslag.

Vi afviser også dette.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg vil, for så vidt angår mine mere generelle betragtninger, henvise til de bemærkninger, jeg har gjort under behandlingen af lovforslag nr. L 9. Det handler om at skabe en sammenhæng mellem statens indtægter og udgifter. Jeg glæder mig atter over, at der er partier i Folketinget, der er optaget af at skabe denne sammenhæng og også ser muligheder for, at dette lovforslag kan bidrage til denne ordentlige sammenhæng i tingene.

Og så skal jeg beklage, at lovforslaget ikke tilstrækkelig præcist har omtalt, at helårsvirkningen er 135 mio. kr.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg beklager den sene tilstedekomst.

Også dette forslag er en del af regeringens finanslovsforslag, og ligesom ved behandlingen af L 9 vil jeg sige, at vores stilling til forslaget hænger sammen med, hvad pengene her, godt 100 mio. kr., skal bruges til.

Så vil jeg i øvrigt tilføje, at vi er meget skeptiske over for forslaget, der jo delvis handler om at hive penge ud af a-kasse-medlemmernes lommer ved at pålægge a-kasserne at finansiere en tredjedel af ATP-bidraget for medlemmer over 25 år, der er på aktiveringsydelse eller uddannelsesgodtgørelse.

Vi taler godt nok om et meget beskedent beløb, som regeringen anslår til knap 3 kroner om måneden pr. medlem. Alligevel er det principielt en skidt vej at betragte. Da vi sidste år i forbindelse med ældrepakken fik nedsat medlemsbidraget med ca. 60 kroner om måneden, var det for os at se et rimeligt plaster på såret for a-kasse-medlemmerne, som i de senere år har fået væltet stadig større udgifter i hovedet, ikke mindst det asociale efterlønsbidrag.

Det er sagt for at understrege, at vi er modstandere af regeringens to skridt frem og et tilbage-politik over for medlemsbidraget til a-kasserne.

Så kan man jo sige, at forslaget bare er en ligestilling af folk på aktiveringsydelse eller uddannelsesgodtgørelse med andre i dagpengesystemet. Nu er ligestilling jo ikke det værste, vi har, men der er altid flere retninger i måden at ligestille på. Vores indstilling til dagpengefinansieringen, og her finansieringen af ATP-bidraget, er, at staten og i særdeleshed arbejdsgiverne skal yde mere, så medlemsbidraget kan sættes ned.

Vi er godt klar over, at forslaget også betyder medfinansiering fra arbejdsgiverside, og det er